

Meyer: viste oprigtig bekymring over for den student, som måske havde vanskeligheder ved at leve op til de studiemæssige krav; forbindelse med eksamen og især specialekravning.

POUL MEYER beslutter og engageret spændte på positiv vis videre end adskillige af 2. februar 1916 – 11. januar 1990 havde som mange af samtidens akademikere været tvun-

Poul Meyer

2.2.1916-11.1.1990

Professor, dr. jur. Poul Meyer døde den 11. januar 1990. Dermed blev der sat punktum for et overordentligt aktivt liv. Poul Meyer kom på adskillige områder til at præge sin samtid.

Poul Meyer var af fag jurist. Han havde allerede som ung et omfattende juridisk forfatterskab bag sig. Der er næppe heller tvivl om, at han, selv om han på et tidspunkt drejede sin karriere og sine videnskabelige interesser i en ganske anden retning, vedblivende bevarede en levende og ofte aktiv interesse for retsvidenskabelige problemstillinger.

Det blev dog inden for statskundskaben, at Poul Meyer kom til at gøre sin største og mest blivende indsats. I 1959 blev han udnævnt som den ene af de to første professorer ved det nyoprettede studium i statskundskab, som en kreds af professorer ved Aarhus Universitet havde taget initiativet til. Den indsats, der her blev ydet, er overordentlig beundringsværdig. Det var ingen let opgave med en akademisk uddannelse og forskningsmæssig træning inden for helt andre felter at sætte et fuldstændigt nyt studium og et helt nyt forskningsområde i gang. Det var ikke desto mindre, hvad Poul Meyer aktivt bidrog til fra årene omkring 1960 og indtil hans pensionering i 1983.

Poul Meyer præsterede i så henseende, hvad mange i dag ville anse for en uoverkommelig opgave. På den ene side opbyggede han en introduktionsundervisning i politologi, på den anden side tog han fat på udviklingen af forvaltningslæren, som var og blev hans speciale inden for faget. Han havde i så henseende en fortræffelig baggrund, idet han allerede i 1957, før udnævnelsen til professoratet i Århus, havde offentliggjort bogen *Administrativ Organisation*. Den var på det tidspunkt enestående i sin art, og det bør erindres, at den internationalt markerede sig smukt med sit teoretisk velfunderede oplæg til en systematisk organisatorisk analyse af offentlige forvaltningsorganisationer og organisationsformer. Den blev siden fulgt op af talrige andre forvaltningsvidenskabelige værker, der i stigende grad var hans bidrag til systemteoretisk inspirerede analyser af den offentlige forvaltningsorganisation.

Poul Meyer var en mand med stærke meninger. Det gjaldt også universitetspolitisk. Som de fleste af hans samtidige professorkolleger var han afgjort modstander af styrelsesloven. Det gjaldt både inddragelsen af yngre lærere i universitetets styrelse, og det gjaldt ikke mindst studenternes inddragelse på medbestemmende positioner. Hans særdeles aktive engagement i modstanden mod styrelsesloven fik mange studenter til at stemple ham som studentertjendisk.

Det er ganske uberettiget. Adskillige cand. scient. pol.'er, der i 1960'erne og 1970'erne fulgte hans undervisning i først og fremmest forvaltningslære, vil huske ham som en engageret, ofte skarp og altid selvironisk lærer. Bag hans skarpe udfald og formuleringer lå imidlertid et stærkt engagement i studenternes ve og vel. Der var ingen, der som Poul Meyer, viste oprigtig bekymring over for den student, som måske havde vanskeligheder ved at leve op til de studiemæssige krav i forbindelse med eksamen og især specialeskrivning.

Poul Meyers interesser og engagement spændte på positiv vis videre end adskillige af hans akademiske kollegers. Han havde som mange af samtidens akademikere været tvun-

get til at kvalificere sig forskningsmæssigt sideløbende med, at han passede sit arbejde som ministeriel embedsmand. I hans tilfælde var det et betydeligt aktiv. Det indebar først og fremmest, at han havde en præcis fornemmelse for og forståelse af den praktiske administrations ikke alene organisatoriske, men også politiske problemer. Det indebar også, at han stedse indså det frugtbare i at sikre en vekselvirkning mellem rent akademiske sysler og udadvendte opgaver i forhold til centraladministrationen. Han kom således til at spille en hovedrolle i Administrationsudvalget af 1960 og bidrog herigennem væsentligt til en fornyelse af hidtidige tanker om ministeriernes rette indretning. Han lagde i så henseende vægt på at optræde som forkæmper for rationaliteten.

Poul Meyer var på alle områder diskussionslysten. Han elskede en ilter diskussion, hvor skarpe synspunkter blev trukket op over for hinanden. Han var til sin død en ivrig deltager i den offentlige debat. Hans rolle på dette område blev understøttet af et betydeligt journalistisk talent. Det blev gennem mange år udnyttet gennem hans medarbejderskab på dagbladet Information, hvor mangan en lederartikel bar hans signatur.

Jørgen Grønnegård Christensen